

Effect of Four Weeks of Increasing Resistance Training with Date Palm Pollen Extract on the Gene expression of CHRN-G and Semaphorine-A3 in the Gastrocnemius Muscle of Healthy Male Rats

ARTICLE INFO

Article Type
Research Article

Authors

Mozhgan Hassan Zadeh¹
Mohammad Ali Azarbayjani^{2*}
Shahin Rियाhee Malayeri³
Maghsoud Piri¹
Hassan Matin Homaei¹

How to cite this article

Mozhgan Hassan Zadeh, Mohammad Ali Azarbayjani, Hassan Matin Homaei, Effect of Four Weeks of Increasing Resistance Training with Date Palm Pollen Extract on the Gene expression of CHRN-G and Semaphorine-A3 in the Gastrocnemius Muscle of Healthy Male Rats, *Islamic Life Style*. 2022; 6:166-175.

1. Department of Exercise Physiology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. Department of Exercise Physiology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran (Corresponding Author).
3. Department of Sports Sciences, Tehran East Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

* Correspondence:

Address:
Phone:
Email: m_azarbayjani@iauctb.ac.ir

Article History

Received: 2022/10/12
Accepted: 2023/01/04

ABSTRACT

Purpose: Regular exercise training with different volumes by date palm pollen extract is an effective strategy in improving gene expression and neuromuscular function. The purpose of this study was to determine the Effect of four weeks of increasing resistance training with date palm pollen extract on the gene expression of CHRN-G and Semaphorine-a3 in the Gastrocnemius muscle of healthy male rats.

Materials and Methods: This is an experimental study. For this purpose, 42 six week old healthy of male rats were divided into 6 groups of numbers 7; Control (C), Resistance training (TR), Testosterone (T), SUP (S), Resistance training with extract (RT+SUP), Resistance training with Testosterone (RT+T). Extraction was performed with 90% ethanol at a rate of 670 ml and repeated three times. The extract was concentrated in vacuo and the solvent was completely removed. The extraction efficiency was 87.17%. Consumption of the extract at a dose of 100 mg / kg per day to the extract groups and exercise with the extract was gavaged intraperitoneally. Testosterone at a dose of 2 mg / kg per day was injected into the testosterone and testosterone training groups. increasing resistance training, extract and testosterone interventions were performed for five days a week for four weeks. After 24 hours the last training session and afterward recovery, subjects were sacrificed and their gastrocnemius muscle was extracted. PCR Real time was used to determine the expression of CHRN-G and Semaphorine-a3 genes. to compare the groups independent Two way anova was used at alpha level of 0/05.

Findings: genes expression of CHRN-G in the training with extract group (P=0.024) and training with testosterone (P=0.045) respectively showed a significant decrease compared to the extract group. Semaphorine-a3 of gene in the training with extract group (P=0.016) respectively showed a significant decrease compared to the extract group. Weight did not significantly change in any of the groups.

Conclusion: It seems that possibly 4 weeks of increasing resistance training with consumption of date palm male pollen extract can improve neuromuscular function by reducing the expression of CHRN-G and Semaphorine-a3 genes in the presynaptic space.

Keywords: Increasing Resistance Training, Date Palm Pollen, Chrn-G, Semaphorine-A3

اثر تمرین مقاومتی و عصاره گرده نر نخل خرما بر CHRN-G و Semaphorin-a3 موش های

سالم

مژگان حسن زاده^۱

گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محمد علی آذربایجانی^{۲*}

گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

شاهین ریاحی ملابری^۳

گروه علوم ورزشی، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مقصود پیری^۴

گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حسن متین همائی^۵

گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

هدف: تمرین منظم با حجم متفاوت همراه با مصرف عصاره گرده نر نخل خرما استراتژی مؤثری در بهبود بیان ژن و عملکرد عصبی-عضلانی است. هدف از مطالعه حاضر بررسی اثر ۴ هفته تمرین مقاومتی فزاینده با عصاره گرده نر نخل خرما بر بیان ژن های CHRN-G و Semaphorin-a3 در عضله دوقلوی موش های صحرایی نر سالم بود.

مواد و روش ها: در مطالعه تجربی حاضر، ۴۲ سر موش صحرایی نر سالم شش هفته‌ای، با میانگین وزن ۱۹۵ تا ۲۲۰ گرم به طور تصادفی به ۶ گروه ۷ تایی؛ کنترل (C)، تمرین مقاومتی (RT)، تستوسترون (T)، عصاره (SUP)، تمرین مقاومتی با عصاره (RT+T)، تمرین مقاومتی با تستوسترون (RT+T) تقسیم شدند. عصاره گیری با اتانول ۹۰٪ به میزان ۶۷۰ میلی لیتر انجام و سه بار تکرار شد. عصاره بدست آمده بوسیله دستگاه تقطیر در خلا تغلیظ و حلال آن بطور کامل حذف شد. میزان بازده عصاره گیری ۸۷/۱۷ درصد بود. مصرف عصاره به مقدار ۱۰۰ mg/kg در روز به گروه های عصاره و تمرین با عصاره به صورت درون صفاقی گاوژ شد. تستوسترون به مقدار ۲ mg/kg در روز به گروه های تستوسترون و تمرین با تستوسترون تزریق شد. مداخلات تمرین مقاومتی فزاینده، عصاره و تستوسترون ۵ روز در هفته به مدت ۴ هفته انجام شد. ۲۴ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرین و ریکاوری بعد از آن آزمودنی ها قربانی و عضله دوقلوی آن ها استخراج شد. جهت تعیین بیان ژن های CHRN-G و Semaphorin-a3

از روش Real time-PCR استفاده شد. برای مقایسه گروه ها از آزمون آنوای دو راهه در سطح آلفای ۰/۰۵ استفاده شد.

یافته ها: بیان ژن CHRN-G در گروه تمرین با عصاره (P=۰/۰۲۴) و تمرین با تستوسترون (P=۰/۰۴۵) نسبت به گروه عصاره کاهش معناداری را نشان داد. ژن Semaphorin-a3 در گروه تمرین با عصاره (P=۰/۰۱۶) نسبت به گروه عصاره کاهش معناداری نشان داد. وزن در هیچ یک از گروه ها تفاوت معناداری نداشت.

نتیجه گیری: به نظر می رسد که احتمالاً ۴ هفته تمرین مقاومتی فزاینده با مصرف عصاره گرده نر نخل خرما با کاهش در بیان ژن های CHRN-G و Semaphorin-a3 در فضای پیش سیناپسی، می تواند عملکرد عصبی عضلانی را بهبود دهد.

واژگان کلیدی: تمرین مقاومتی فزاینده، گرده نر نخل خرما، CHRN-G، Semaphorin-a3

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۷/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۱۴

*نویسنده مسئول m_azarbayjani@iauctb.ac.ir

مقدمه

عضله اسکلتی بیشترین بافت سلولی در بدن می باشد که در فعل و انفعالات هورمونی نقش بسزایی دارد (۱). ژن های مهمی در پیوستگاه عصبی-عضلانی و در پایانه عصب حرکتی قرار دارند که باعث انتقال پیام عصبی به سلول تارهای عضله می شوند (۲). انعطاف پذیری عضله نیازمند کنترل عصبی نیرومند است که در تولید نیرو و انتقال آن به تاندون و استخوان بتواند حرکت ایجاد کند (۳). با این حال تغییر نامناسب در فرآیند رونویسی و جهش ژن های مرتبط با عملکرد عصب می تواند موجب مهار مهاجرت سلول، تضعیف در قدرت و کاهش در عملکرد عضله شود (۳). از طرفی کم تحرکی یا بی تحرکی باعث افزایش در تراکم بافت های غیر انقباضی می شود و متعاقب آن قدرت تضعیف می گردد (۴). لازم به ذکر است که ضعف در قدرت به دلیل کم تحرکی، تولید برخی از پروتئین های مهارگر را در محل تلاقی عصب به عضله افزایش می دهد و باعث کاهش خوشه گیری استیل کولین می شود (۵) و با اثر ضد رگ زایی موجب کاهش در قدرت شده و آتروفی غیر مرضی یا مرضی ایجاد می کند (۶). زمانیکه ایمپالس عصبی به پایانه آکسون برسد بر اثر فرآیند دیپلاریزاسیون کانال های سدیمی غشاء موجب باز شدن کانال های ولتاژی کلسیم شده و به وسیله تخلیه کلسیم در منطقه آکسوپلاسم در مجاورت پلاسمالم باعث می شود استیل کولین با واکنش آگزوستیزی با کلسیم رها شده همجوشی برقرار کند و در شکاف سیناپسی در انتهای آکسون تخلیه شود و باعث انتشار نیرو گردد (۷). زیر واحد استیل کولین گاما (CHRN-G) از جمله ژن هایی است دارای فعالیت آنزیمی در ۴ زیر واحد کروی شکل با عملکرد مهاری که تولید و رهاش استیل کولین را مهار کرده و قدرت

¹ - Acetylcholine receptor-Y

عضلانی را ضعیف می‌کند (۷). همچنین بیان دسته‌ای از نشانگان هدایت آکسون به نام سمافورین‌ها در پایانه‌های عصب حرکتی (۸) فعالیت آکسونی را ضعیف کرده، قدرت را کاهش می‌دهد (۹). از بین مجموع سمافورین نوع $a3$ (Semaphorine- $a3$) در پایانه عصبی تارهای عضلانی نوع ۲ (II) تولید می‌شود و بر گیرنده‌های نوروپیلین ۱ (NRP-1) و پلکسین a (PLX-A) فعالیت آکسونی را مختل می‌کند (۱۰). عضلات اسکلتی دارای تارهای کند و تند انقباض است که هر کدام از آن‌ها در موقعیت خاصی فعال شده و نیرو تولید می‌کنند (۱۱). با این حال مهار در تولید نیرو و کاهش قدرت در تارهای تند انقباض به دلیل دارا بودن بیشترین مقادیر گیرنده‌های استیل کولین نسبت به تارهای کند بیشتر و سریع‌تر اتفاق می‌افتد (۸). بر این اساس به بتازگی به بیان دسته‌ای از نشانگان تخریب‌گر هدایت آکسونی در پایانه‌های عصب حرکتی توجه معطوف شده است (۱۲). طبق مطالعات انجام شده، فعالیت ورزشی می‌تواند به عنوان مکانیسم محافظتی و غیر تهاجمی در پیشگیری از انواع بیماری‌ها (۱۳) و حفظ ساختار و عملکرد سیناپس در پیشگیری از بیماری‌های مرتبط با سیستم عصبی عضلانی موثر باشد (۱۴). همچنین در رابطه با تاثیر تمرین با توجه به شدت و مدت آن و نیز حجم عضلات درگیر در انقباض نتایج متفاوت و متناقضی وجود دارد (۱۵). تمرین استقامتی از راه فراخوانی مسیرهای مرتبط با بیوژنز میتوکندری در تولید انرژی با راه اندازی مسیر چرخه انتقال الکترون و افزایش بیان ژن کلسی تونین در جسم سلولی نوروهای عضلات فعال، بر سرعت انتقال آکسون در اتصال عصب به عضله با فعال‌سازی گیرنده‌های استیل کولین و افزایش تولید استیل کولین استراژ موثر است (۱۶). در حالیکه انجام تمرین مقاومتی مانند وزنه برداری اجزاء پیش و پس سیناپسی را در اتصالات عصب انتهایی تار عضله گسترش می‌دهد (۱۰). زیرا تمرین مقاومتی تنش ویژه عضله در حال انقباض را با تولید یون سدیم، کلسیم و رهایش استیل کولین از پایانه‌های عصبی را به طور سریع افزایش می‌دهد و تسهیل بیشتری در اتصال عصبی عضلانی ایجاد می‌کند (۱۷) در مقایسه با تمرین استقامتی با شدت کمتر و در طول دوره طولانی‌تر، تمرین مقاومتی با تحمل اضافه بار مکانیکی و افزایش فراخوانی تارهای نوع II با راه اندازی ایزوفرم‌های زنجیره سنگین میوزین (MHC) در افزایش محتوای کمی وزیکول‌ها و تولید نوتروفین‌ها در کاهش خستگی سیناپسی و کارایی بالاتر عصبی موثرتر است (۱۸). از طرف دیگر

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی ۴۲ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار، سن ۶ هفته با وزن حدود ۱۸۵ تا ۲۲۰ کیلوگرم خریداری و به آزمایشگاه حیوانات انتقال داده شد. جدول ۱. بعد از یک هفته آشنایی با محیط آزمایشگاه در قالب ۶ گروه ۷ تایی: ۱- گروه کنترل (C)، ۲- گروه تمرین مقاومتی (RT)، ۳- گروه تستوسترون (T)، ۴- گروه عصاره (SUP)، ۵- گروه تمرین مقاومتی با عصاره (RT+SUP)، ۶- گروه تمرین با تستوسترون (RT+T) تقسیم بندی و در قفس‌های پلی کربنات شفاف ساخت شرکت رازی راد در محیط با درجه حرارت 22 ± 2 درجه سانتی‌گراد و چرخه روشنایی- تاریکی ۱۲:۱۲ با دسترسی آزادانه به آب و غذای مخصوص حیوانات (پلت) نگهداری شدند. تمامی مراحل مطالعه با رعایت اصول کار با حیوانات آزمایشگاهی و با تصویب کد اخلاق به شماره در کمیته اخلاق پژوهش دانشگاه آزاد اسلامی انجام شد.

جدول ۱: مقادیر اولیه میانگین وزن به تفکیک گروه‌ها

گروه	C	RT	T	SUP	RT+SUP	RT+T
وزن اول (گرم)	205/16 ± 14/41	209/19 ± 10/37	203/18 ± 14/46	209/16 ± 9/41	205/26 ± 24/41	204/16 ± 13/38
وزن آخر (گرم)	207/46 ± 12/62	208/21 ± 12/73	206/32 ± 13/18	209/26 ± 10/02	208/16 ± 9/06	205/44 ± 14/21

اعداد به شکل میانگین \pm انحراف استاندارد بیان شده است

3 - Myosin heavy chain

1 - Neuropilin-1

2 - Plexin-A

روز در هفته انجام شد و روز ششم در هر هفته جهت سنجش حد اکثر یک تکرار بیشینه آنها برای اضافه شدن تدریجی وزنه برای فته بعد در نظر گرفته شد. قبل از اجرای تمرین ابتدا برنامه گرم کردن را در ۳ تکرار بدون حمل وزنه انجام می‌دادند، سپس اجرای تمرین مقاومتی در هفته اول با ۵۰ درصد از وزن بدن آزمودنی‌ها انجام شد و برای جلسات بعد با ۵۰ درصد آخرین وزنه حمل شده تمرین آغاز می‌گردید، به این ترتیب بار تمرین در هفته اول شامل ۵۰ درصد، هفته دوم ۷۵ درصد، هفته سوم ۹۰ و در هفته چهارم با ۱۰۰ درصد حداکثر وزنه‌ای بود که موفق به حمل آن بر روی نردبان شده بودند. تعداد تکرار در هر جلسه ۲ تکرار و ۳ ست با زمان استراحت بین هر تکرار ۱ دقیقه و بین هرست ۲ دقیقه در نظر گرفته شد (۲۴). جدول ۲. در این مدت جهت یکسان سازی، گروه کنترل نیز ۵ بار در هفته به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه در هر جلسه بر روی نردبان قرار داده می‌شدند.

برنامه تمرینی برای اجرای برنامه تمرین مقاومتی، پس از یک هفته آشنا سازی آزمودنی‌ها با برنامه تمرین مقاومتی (نردبان با ارتفاع ۱۱۰ سانتی متر، فاصله بین هر پله ۲ سانتی متر و شیب نردبان ۸۰ درصد) بدون حمل وزنه به کمک تمرین دهنده ۳ تا ۵ تکرار بالا رفتن از پله‌ها را انجام دادند. قبل از اجرای پروتکل تمرین مقاومتی فزاینده ابتدا حد اکثر یک تکرار بیشینه (IRM) آزمودنی‌ها با افزودن وزنه‌ای به دم به وسیله چسپ لکوپلاست (قبل از تمرین حساسیت دم موش‌ها به این نوع چسپ بررسی شد) بدین صورت انجام شد؛ تمرین در جلسه اول با افزودن وزنه‌ای به مقدار ۵۰ درصد وزن بدن به دم آنها آغاز شد، سپس ۳۰ گرم وزنه به هرست اضافه شد و تا زمانی که آزمودنی‌ها قادر به بالا بردن وزنه نبودند ادامه یافت، بر این اساس آخرین وزنه‌ای که می‌توانست حمل کند به عنوان حداکثر یک تکرار بیشینه در نظر گرفته شد (۲۴). برنامه تمرین مقاومتی به مدت ۴ هفته و ۵

جدول ۲: برنامه اضافه بار تمرین مقاومتی فزاینده

RT			
هفته های تمرین			
۱	۲	۳	۴
۵۰٪	۷۵٪	۹۰٪	۱۰۰٪
مقدار وزنه در هر جلسه (IRM)			
۳	۳	۳	۳
تعداد ست تمرین در هر جلسه			
۲	۲	۲	۲
تعداد تکرار در هر ست تمرین در هر جلسه			
۲	۲	۲	۲
زمان استراحت بین هرست (min)			
۱	۱	۱	۱
زمان استراحت بین هر تکرار (min)			

در هفته چهارم و ۲۴ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین و ریکاوری بعد از آن، موش‌ها به وسیله تزریق درون صفاقی کتامین (۹۰ mg/kg) و زایلازین (۱۰ mg/kg) بیهوش شدند. سپس نمونه خونی به طور مستقیم از قلب موش‌ها جمع‌آوری و جداسازی پلاسما با سانتریفیوژ کردن در دمای ۱۵ درجه سانتیگراد به مدت ۳ دقیقه با سرعت ۲۵۰۰ دور در دقیقه انجام گردید. سپس بافت عضله دوقلو با برش اندام تحتانی بلافاصله استخراج و در نیتروژن -۲۰ منجمد و جهت سنجش بیان ژن در فریزر -۸۰ نگه‌داری شد. برای سنجش بیان ژن **CHR-G** و **Semaphorine-a3** از روش **Realtime-PCR** با **Premix Extaqit** و از **GAPDH** به عنوان ژن کنترل استفاده شد و اندازه گیری مقدار بیان این ژن به صورت توآمان با هر یک از ژن‌ها به وسیله کیت **Mir 50** **qiagenenasy mini kit** ساخت آلمان) بر اساس دستور العمل انجام گردید. برای استخراج **RNA** میزان ۵۰ میلی گرم بافت منجمد عضله دوقلوی موش هموژن کرده و طبق دستورالعمل شرکت سازنده کیت محلول **RNA** از آن استخراج و به وسیله آنزیم **DNaseI** از هرگونه آلودگی به **DNA** و آنزیم‌های تخریب کننده **RNA** پاکسازی شد. از هرکدام از نمونه‌ها ۲ میکروگرم **mRNA** برای سنتز اولین رشته **cDNA** استفاده شد. مقدار نسبی بیان ژن برای ژن‌های مورد مطالعه در عضله دوقلو با کمک پرایمرهای اختصاصی آنها اندازه گیری شد و نسبت جذبی

نحوه تهیه و مصرف عصاره مقدار ۳۰۰ گرم پودر گرده نر نخل خرما از عطاری معتبری در تهران تهیه و پس از شناسایی و تأیید توسط کارشناس هرباریوم در پژوهشکده گیاهان دارویی جهاد دانشگاهی واقع در کمالشهر کرج مراحل عصاره گیری بدین صورت انجام شد؛ مقدار ۲۵۰ گرم از گرده در دستگاه پرکولاتور قرار داده شد. مقدار ۹۰٪ اتانول (**merck**. آلمان) به میزان ۶۷۰ میلی لیتر به آن اضافه گردید و این کار برای سه بار تکرار شد. عصاره‌های حاصل بوسیله دستگاه تقطیر در خلا تغلیظ شد. سپس عصاره الکلی صاف و توسط دستگاه روتاری به طور کامل حلال از آن حذف گردید تا عصاره خالص بدست آید. بدین ترتیب میزان بازده عصاره گیری خالص ۸۷/۱۷ درصد بود. دریافت عصاره به موش‌ها در گروه‌های عصاره و تمرین با عصاره به مدت ۴ هفته و ۵ روز در هفته به مقدار **mg/kg** ۱۰۰ به صورت درون صفاقی گاوآژ شد (۲۵). تستوسترون نیز به مقدار **mg/kg** ۱۰۰ انانات از داروخانه معتبر تهیه و مقدار **mg/kg** ۲ در روز به مدت ۴ هفته، ۵ روز در هفته به موش‌ها در دو گروه تستوسترون و تمرین با تستوسترون به صورت زیر جلدی تزریق شد (۲۶).

سنجش متغیرهای پژوهش

دستورالعمل کیت‌ها انجام گردید. برنامه Real time PCR با دستگاه "Rotrogene 6000, corbet" ساخت آلمان انجام شد. این برنامه بر طبق SYBER Green (ampligon), ساخت دانمارک) با دور ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه و بلافاصله ۴۰ چرخه با ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ ثانیه و ۶۰ درجه سانتی گراد به مدت ۶۰ ثانیه با پرایمر طراحی شده (ساخت نیکا زیست ژن ایران) انجام شد. جدول ۳.

۲۶۰ تا ۲۸۰ نانوگرمی برای تمام نمونه های استخراج شده ۱/۸ تا ۲ بود. همینطور بررسی کیفیت RNA استخراج شده از روش الکتروفورز و ژل آگاروز ۱ درصد استفاده شد. لازم به ذکر است که قبل از سنجش cDNA برای اطمینان از نبود DNA در نمونه استخراج شده (DNAs treatment thermos) scientific transe criptor first strand kit (roch), ساخت آلمان) طبق

جدول ۳: توالی پرایمری ژن‌ها در مورد مطالعه حاضر

ژن	توالی پرایمر (5' → 3')
CHRN-G	AGAGAATGGTCCAGAAATGAG Forward
	GCTAGGAAACAGACACGGT Reserve
Semaphorine-a3	CTACTGGACATTTCTTTGGTC Forward
	Reserve GGCTCCTGCTTCGTAGTCT

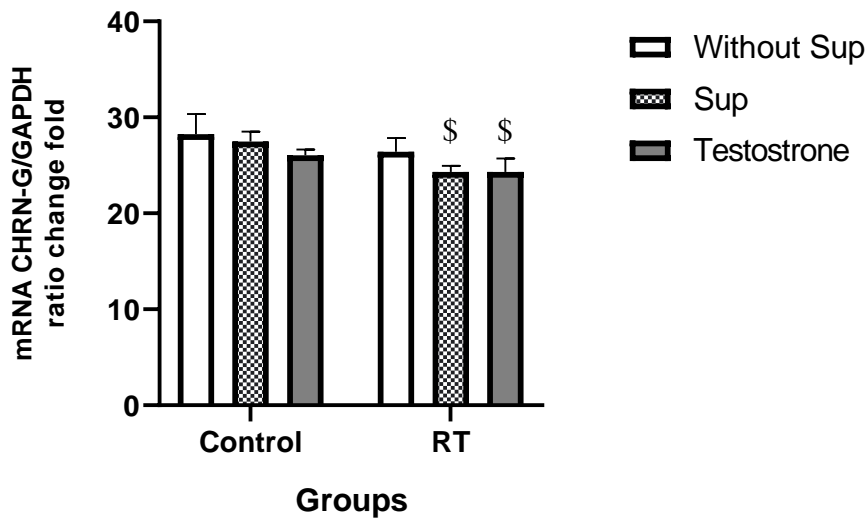
داشت. اما گروه تمرین با عصاره ($P=0/075$) و تمرین بدون عصاره ($P=0/283$) و عصاره ($P=0/784$) نسبت به گروه کنترل تفاوت معناداری نداشت. بین گروه تمرین با عصاره و تمرین با تستوسترون تفاوت معناداری مشاهده نشد ($P=0/799$). شکل ۱. بیان ژن Semaphorin-a3 در گروه تمرین با عصاره نسبت به گروه عصاره کاهش معناداری داشت ($P=0/016$). اما در گروه تمرین با عصاره ($P=0/334$) و تمرین بدون عصاره ($P=0/998$) و عصاره ($P=0/285$) نسبت به گروه کنترل تفاوت معناداری مشاهده نشد. بین گروه تمرین با تستوسترون ($P=0/811$) و تستوسترون ($P=0/699$) نسبت به گروه کنترل تفاوت معناداری مشاهده نشد. همینطور بین گروه تمرین با عصاره و تمرین با تستوسترون تفاوت معناداری مشاهده نشد ($P=0/519$). شکل ۲.

تجزیه و تحلیل یافته‌ها کمی سازی بیان ژن‌های مورد نظر با فرمول $-\Delta\Delta ct$ و مقادیر Change Fold محاسبه شد. نرمال بودن توزیع داده‌ها توسط آزمون شاپیروویلک مشخص گردید. جهت تعیین اثر اصلی تمرین، اثر اصلی عصاره و تعامل تمرین با عصاره از تحلیل واریانس دو راهه استفاده شد. همه مراحل آماری با نرم افزار Graph pad prism نسخه ۸ در سطح معنی داری $P \leq 0.05$ انجام شد.

یافته‌ها

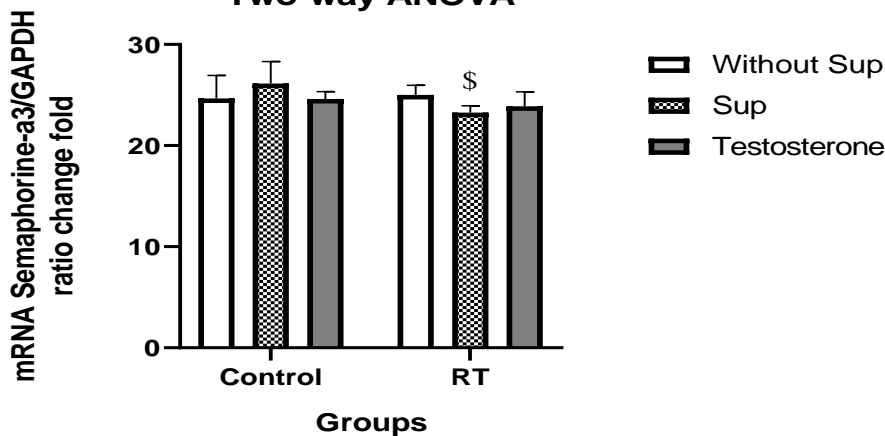
تغییرات وزن پس از گذشت ۴ هفته تمرین مقاومتی و مداخله تمرین با عصاره به لحاظ آماری معنادار نشد. اما تغییرات بیان ژن CHRN-G در گروه تمرین با عصاره ($P=0/024$) و تمرین با تستوسترون ($P=0/045$) نسبت به گروه عصاره کاهش معناداری

Two-way ANOVA

\$معناداری نسبت به گروه مکمل (برابر نسبت تغییر به گروه کنترل)

Two-way ANOVA

\$معناداری نسبت به گروه مکمل (برابر نسبت تغییر به گروه کنترل)

نتیجه گیری

انتهای تار عضلات (۱۸) و استراحت کوتاه بین ست‌های شدید تمرین بعد از برانگیختگی عصب حرکتی در بکارگیری تار نوع II (۱۹) و نیز افزایش متابولیت‌های سلولی با تولید هورمون رشد GH، فاکتور رشد شبه انسولین IGF-1 و تستوسترون ارتباط دارد (۱۵) و با راه اندازی مسیر اولیه هایپرتروفی موجب افزایش قدرت می-شود (۱۹). همچنین به حجم عضلات مورد استفاده در تمرین نیز در ایجاد پاسخ‌های سازگاری به نوع یا شدت تمرین توجه می‌شود (۱۸)، زیرا با فراخوانی واحدهای حرکتی بزرگتر تجمع مواد متابولیکی از جمله آدنوزین و اسیدلاکتیک همراه با آسیب‌های بافتی پاسخ آندوکراین بالاتری صادر می‌کند (۱۵) که محرک مسیر اولیه سازگاری عصبی به عنوان مقدمه‌ای بر سازگاری عضلانی در ایجاد هایپرپلازی و سپس هایپرتروفی می‌باشد (۲۷). همینطور مکانیسم افزایش در تولید Ca^{++} و افزایش در راه اندازی و عملکرد

تحقیق حاضر به بررسی اثر ۴ هفته تمرین مقاومتی فزاینده با عصاره گرده نر نخل خرما بر بیان ژن‌های CHR-N-G و Semaphorine-a3 در عضله دوقلوی موش‌های صحرایی نر سالم پرداخت. برطبق یافته‌های بدست آمده بیان ژن‌های CHR-N-G در گروه تمرین با عصاره و تمرین با تستوسترون و بیان ژن Semaphorin-a3 در گروه تمرین با عصاره نسبت به گروه عصاره کاهش معناداری نشان داد. درحالیکه تمرین، عصاره و تستوسترون بر بیان ژن‌ها تغییر معناداری ایجاد نکرد. همینطور بین تمرین با عصاره و تمرین با تستوسترون در بیان ژن‌ها تفاوت معناداری مشاهده نشد. تغییرات وزن نیز پس از گذشت ۴ ماه تمرین و مداخلات عصاره و تستوسترون به لحاظ آماری معنادار نشد. از جمله عوامل اصلی در اثر گذاری تمرین مقاومتی بر افزایش کارایی عصب حرکتی در عضلات تند انقباض فعال در تمرین بیان شده که از مهمترین آن‌ها عبارتند از: افزایش محتوای کمی وزیکول‌ها با راه اندازی زنجیره سنگین میوزین و تولید نوتروفین‌ها از پایانه عصبی

مطالعه‌ای داد ۱۲ هفته تمرین هوازی بر روی تردمیل بر توزیع مقادیر گیرنده‌های استیل کولین α در اتصال عصبی-عضلانی تأثیری ایجاد نشد (۳۴). در مقایسه شدت تمرین ۱۲ هفته تمرین مقاومتی، تمرین استقامتی و تمرین ترکیبی (قدرتی-استقامتی) اجرای تمرین ترکیبی افزایش بالاتری بر تعداد گیرنده‌های استیل کولین ACh در تارهای تند و کند انقباض نسبت به دو نوع تمرین دیگر ایجاد کرد که از دلایل آن افزایش عملکرد گیرنده‌های کلسی‌تونین CGPR^۳ در انتهای صفحه محرکه تار عضله فعال در انقباض عنوان شد (۳۵). سوخو و همکاران (۲۰۰۳) نیز در بررسی تأثیر ۸ هفته تمرین قدرتی روی نردبان دارای ۲۶ پله با عمود ۸۵ درجه و اجرای ۵ روز در هفته، در هفته اول با وزنه ۳۰ درصدی وزن آغاز و به ۲۰۰ درصد وزن بدن در هفته آخر رسید، تفاوتی در توده عضلات نعلی و دوقلو مشاهده نشد درحالی‌که حجم عضله خم کننده انگشتان پا افزایش معناداری نشان داد (۱۹). همچنین با انجام ۴ هفته تمرین HIIT و ۵ جلسه در هفته بیان ژن Semaphorin-a3 در عضلات طویل انگشتان پای موش پیر کاهش یافت. که از دلایل آن بکارگیری تارهای تند انقباض در اجرای تناوب‌های شدید عنوان شد (۳۶). طبق یافته‌های بدست آمده از مطالعه حاضر ۴ هفته تمرین مقاومتی فزاینده همراه با عصاره گرده نر نخل خرما موجب کاهش در بیان ژن‌های CHRN-G و Semaphorin-a3 و تمرین با تستوسترون تنها بر کاهش CHRN-G اثر گذار بود. بر این اساس احتمالاً مصرف عصاره گرده نر نخل خرما اثر تمرین را بر تنظیم بیان ژن در فضای پیش سیناپسی تقویت کرده و بر بهبود عملکرد عصبی-عضلانی مؤثر است. در مکانیسم احتمالی مشترک تمرین با عصاره بر پیشگیری از جهش ژن و بهبود متابولیسم سلول می‌توان به این موارد اشاره کرد: تمرین قدرتی از طریق راه اندازی مسیر کلسیم و اتصال آن به CAMK-II (۲۸) باعث تولید و رهایش پروتئین تیروزین کیناز IGF-1/AKT شده، محرک مسیرهای آنابولیک می‌شود (۱۵). ترکیبات اسیدآمینهای و مواد معدنی موجود در عصاره نخل خرما در راه اندازی مسیر بتا هیدروکسی استروئید قدرت را افزایش می‌دهد (۲۳). اما در مطالعه حاضر تمرین و مداخله عصاره در مقدار وزن آزمودنی‌ها تغییری ایجاد نکرد. همین‌طور تمرین، مکمل و تستوسترون به تنهایی بر بیان ژن‌های مذکور تفاوتی ایجاد نکردند. که از دلایل آن می‌توان به سطح سلامت آزمودنی‌ها و طول دوره تمرین اشاره کرد (۲۴). که از دلایل آن به توان به طول دوره تمرین اشاره کرد. طبق مطالعات انجام شده فعالیت ورزشی که از شدت مناسبی برخوردار باشد (۱۵) می‌تواند نیروی عضلانی بیشتری را از راه برانگیختگی واحدهای حرکتی بزرگتر با یک انقباض ویژه ایجاد کند (۱۳) و به وسیله متابولیسم سلولی بالاتر عامل تنظیم‌گری در بیان ژن باشد (۳۶). با توجه به مطالب عنوان شده در خصوص تأثیر تمرین مقاومتی در بهبود عملکرد عصبی-عضلانی هنوز به مطالعات بیشتری نیاز است تا به نتایج دقیق‌تری در این زمینه دست یابیم. از محدودیت‌های مطالعه حاضر می‌توان به عدم دسترسی به نمونه‌های انسانی اشاره

کالمودولین II باعث فعال شدن AMPK^۱ و ERK1/2^۲ می‌شود (۲۸). این مسیر تولید و ترشح فاکتور میوزین Murf-1^۳ و آنژیوتن Ang-1 را به عنوان دو فاکتور مهم تجزیه‌گر پروتئین، مهار می‌کند و با ایجاد سازگاری عصبی بر افزایش قدرت اثرگذار است (۲۹). از طرف دیگر اولین سازگاری‌های عصبی در پیوستگاه عصبی عضلانی به دلیل تغییرات پس ترجمه‌ای ورود یون Na⁺ در همکاری با کلسیم و افزایش بکارگیری واحدهای حرکتی Y در حین انقباضات مکرر موجب پیشگیری از ضعف عضلانی و افزایش در تولید نیرو می‌گردد (۱۷). از این رو تمرین مقاومتی مانند وزنه برداری باعث گسترش اجزاء پیش و پس سیناپسی در اتصالات عصبی می‌شود زیرا در انقباض و تولید نیرو با بکارگیری تارهای تند انقباض در افزایش عملکرد استیل کولین و در زمان ریکاوری با مصرف متابولیت‌های تولید شده توسط عضلات فعال حین تمرین و عملکرد عضلات غیر فعال در زمان ریکاوری و تولید استیل کولین استراز فضای پیش سیناپسی را گسترش می‌دهد (۳۰). تستوسترون با تأثیر بر گیرنده‌های LH و FSH موجب سنتز هورمون رشد می‌شود و بر افزایش قدرت تأثیر می‌گذارد (۲۶). در رابطه با تأثیر آنابولیکی گرده خرما به دلیل وجود ترکیبات استروئیدی ساپونین و اسیدهای آمینه موجود در آن آنزیم ۵ آلفا ردوکتاز را مهار می‌کند و از تولید دی هیدروکسی تستوسترون پیشگیری می‌کند و در تبدیل آندروژن به استروژن قدرت را افزایش می‌دهد (۲۳). از طرف دیگر افزایش تولید تستوسترون از طریق بیوستنژ ۱۷ بتا هیدروکسی استروئید 17 β -HSD متابولیسم استروئیدها را افزایش می‌دهد و بر قدرت عضله نیز مؤثر است (۳۱). همچنین مواد موثره عصاره گرده خرما به دلیل وجود آکالوئید، کربوهیدرات، تانن و مواد معدنی مختلف بر بهبود متابولیسم سلولی دارای فعالیت ضد موتاژنی است و باعث تنظیم بیان ژن می‌شود (۲۳). از طرفی تمرین قدرتی محرک تولید مسیرهای آنابولیکی است (۱۹) و این کار را با دخالت مسیر هایپرتروفی در ایجاد آسیب در منطقه Z در ناحیه سارکومر به دلیل لغزش فیلامان‌های آکتین و میوزین در حین انقباضات مکرر در تحمل فشار وزنه و فعال شدن پروتئازها، افزایش آنزیم‌های فسفولیپازی AKT/PI3K و برانگیختگی عصبی در عضلات فعال میسر می‌سازد (۱۶). در رابطه با تأثیر تعاملی تمرین قدرتی و دریافت مکمل بتا هیدروکسی بتا متیل بوتیرات HMB، نتایج مطالعه‌ای نشان داد، این مکمل در موش‌های پیر و جوان تأثیری بر آروماتازها و افزایش قدرت عضله ندارد و اثر خود را بر عملکرد اعصاب محیطی ایجاد می‌کند (۳۲). در مقایسه اثر ۴ هفته تمرین شنای اجباری به مدت ۳۰ دقیقه با تمرین اختیاری بر روی نوار گردان در موش‌های مبتلا به MS سنتز پروتئین NCAM-PAS در الیگودندریت عضله سولئوس موش افزایش معناداری مشاهده شد و بر بهبود عملکرد عصبی مؤثر بود (۳۳). درحالی‌که در مطالعه دیگری ورزش اجباری در موش‌های مدل انسداد عصب باعث افزایش در بیان پروتئین NCAM و افزایش اندازه سیناپس در ناحیه اتصال عصب در عضله دوقلوی موش صحرائی شد (۱۰). برطبق نتایج

3 - Muscle Ring- finger protein-1
4- Calcitonin- Gene related peptide

1- Activated protein kinase
2 - Extracellular- signal Regulated protein kinase

myogenin expression. The international journal of biochemistry & cell biology. 2013;45(2):476-82.

6. Bussolino F, Valdembrì D, Caccavari F, Serini G. Semaphoring vascular morphogenesis. *Endothelium*. 2006;13(2):81-91.

7. Pumplin DW, Reese T, Llinas R. Are the presynaptic membrane particles the calcium channels? *Proceedings of the National Academy of Sciences*. 1981;78(11):7210-3.

8. Svensson A, Libelius R, Tågerud S. Semaphorin 6C expression in innervated and denervated skeletal muscle. *Journal of molecular histology*. 2008;39(1):5-13.

9. Hoffmann K, Müller JS, Stricker S, Megarbane A, Rajab A, Lindner TH, et al. Escobar syndrome is a prenatal myasthenia caused by disruption of the acetylcholine receptor fetal γ subunit. *The American Journal of Human Genetics*. 2006;79(2):303-12.

10. Deschenes MR, Roby MA, Eason MK, Harris MB. Remodeling of the neuromuscular junction precedes sarcopenia related alterations in myofibers. *Experimental gerontology*. 2010;45(5):389-93.

11. Harridge SD. Plasticity of human skeletal muscle: gene expression to in vivo function. *Experimental physiology*. 2007;92(5):783-97.

12. Venkova K, Christov A, Kamaluddin Z, Kobalka P, Siddiqui S, Hensley K. Semaphorin 3A signaling through neuropilin-1 is an early trigger for distal axonopathy in the SOD1G93A mouse model of amyotrophic lateral sclerosis. *Journal of Neuropathology & Experimental Neurology*. 2014;73(7):702-13.

13. Gyorkos AM, McCullough MJ, Spitsbergen JM. Glial cell line-derived neurotrophic factor (GDNF) expression and NMJ plasticity in skeletal muscle following endurance exercise. *Neuroscience*. 2014;257:111-8.

کرد. محدودیت دیگر عدم استفاده از روش وسترن بلات برای اطمینان از سنتز پروتئین ژن‌های مذکور و نیز عدم استفاده از الکترومیوگرافی در بررسی عملکرد عصبی عضلانی است که از دلایل آن‌ها کمبود بودجه پژوهش می‌باشد.

به نظر می‌رسد که احتمالاً ۴ هفته تمرین مقاومتی فزاینده با مصرف عصاره گرده نر نخل خرما با کاهش در بیان ژن‌های **CHRN-G** و **Semaphorin-a3** در فضای پیش سیناپسی، می‌تواند عملکرد عصبی عضلانی را بهبود دهد. با اینحال جهت بدست آوردن نتایج قطعی‌تر به مطالعات گسترده‌تری نیاز است.

پیشنهادات

پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده طول مدت مصرف عصاره با انجام تمرین در شدت و مدت‌های مختلف بررسی گردد.

تشکر و قدردانی

با توجه به اینکه مقاله حاضر مستخرج از رساله مقطع دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی است، بدین وسیله از حمایت‌های معنوی معاونت پژوهش و فناوری واحد دانشگاهی مذکور تشکر و قدردانی می‌شود. تعارض منافع وجود ندارد.

References

1. Kraemer WJ, Spiering BA. Skeletal muscle physiology: plasticity and responses to exercise. *Hormone Research in Paediatrics*. 2006;66(Suppl. 1):2-16.
2. Koulmann N, Bigard A-X. Interaction between signalling pathways involved in skeletal muscle responses to endurance exercise. *Pflügers Archiv*. 2006;452(2):125-39.
3. Dendrou CA, Fugger L, Friese MA. Immunopathology of multiple sclerosis. *Nature Reviews Immunology*. 2015;15(9):545-58.
4. Aagaard P, Suetta C, Caserotti P, Magnusson SP, Kjær M. Role of the nervous system in sarcopenia and muscle atrophy with aging: strength training as a countermeasure. *Scandinavian journal of medicine & science in sports*. 2010;20(1):49-64.
5. Suzuki T, Do M-KQ, Sato Y, Ojima K, Hara M, Mizunoya W, et al. Comparative analysis of semaphorin 3A in soleus and EDL muscle satellite cells in vitro toward understanding its role in modulating

Effect of Phoenix dactylifera pollen on sperm parameters and reproductive system of adult male rats. 2006.

23. Maema LP, Potgieter M, Mahlo SM. Invasive alien plant species used for the treatment of various diseases in Limpopo Province, South Africa. *African Journal of Traditional, Complementary and Alternative Medicines*. 2016;13(4):223-31.

24. Gil JH, Kim CK. Effects of different doses of leucine ingestion following eight weeks of resistance exercise on protein synthesis and hypertrophy of skeletal muscle in rats. *Journal of exercise nutrition & biochemistry*. 2015;19(1):31.

25. Jiheel M, Arrak J. Effect of different doses of ethanolic extract of date palm pollen grains on serum gonadotropin and total Glutathione in mature female rats. *Kufa Journal for Veterinary Medical Sciences*. 2015;6(2).

26. Chodari L, Mohammadi M, Mohaddes G, Alipour MR, Ghorbanzade V, Dariushnejad H, et al. Testosterone and voluntary exercise, alone or together increase cardiac activation of AKT and ERK1/2 in diabetic rats. *Arquivos brasileiros de cardiologia*. 2016;107(6):532-41.

27. Scott BR, Slattery KM, Sculley DV, Dascombe BJ. Hypoxia and resistance exercise: a comparison of localized and systemic methods. *Sports medicine*. 2014;44(8):1037-54.

28. Su Y-H, Su Z, Zhang K, Yuan Q-K, Liu Q, Lv S, et al. The changes of p-Akt/MuRF1/FoxO1 proteins expressions in the conditions of training and immobilization in rats' gastrocnemius muscle. *Sheng li xue bao:[Acta physiologica Sinica]*. 2014;66(5):589-96.

29. Gundersen K. Excitation-transcription coupling in skeletal muscle: the molecular pathways of exercise. *Biological Reviews*. 2011;86(3):564-600.

30. Wilson MH, Deschenes MR. The neuromuscular junction: anatomical

14. Smith MB, Mulligan N. Peripheral neuropathies and exercise. *Topics in Geriatric Rehabilitation*. 2014;30(2):131-47.

15. Little JP, Safdar A, Bishop D, Tarnopolsky MA, Gibala MJ. An acute bout of high-intensity interval training increases the nuclear abundance of PGC-1 α and activates mitochondrial biogenesis in human skeletal muscle. *American Journal of Physiology-Regulatory, Integrative and Comparative Physiology*. 2011.

16. GHARAKHANLOU R. INCREASED ACTIVITY IN THE FORM OF ENDURANCE TRAINING INCREASES CALCITONIN GENE-RELATED PEPTIDE CONTENT IN LUMBAR MOTONEURON CELL BODIES IN THE RAT. 2002.

17. Maffiuletti NA, Zory R, Miotti D, Pellegrino MA, Jubeau M, Bottinelli R. Neuromuscular adaptations to electrostimulation resistance training. *American journal of physical medicine & rehabilitation*. 2006;85(2):167-75.

18. Gardiner PF. Neuromuscular aspects of physical activity: *Human Kinetics*; 2001.

19. Lee S, Farrar RP. Resistance training induces muscle-specific changes in muscle mass and function in rat. *Journal of Exercise physiology online*. 2003;6(2).

20. Liang K-W, Lee W-J, Lee W-L, Lin S-Y, Hsu S-L, Wan C-J, et al. Persistent elevation of paraoxonase-1 specific enzyme activity after weight reduction in obese non-diabetic men with metabolic syndrome. *Clinica Chimica Acta*. 2011;412(19-20):1835-41.

21. El Arem A, Lahouar L, Saafi EB, Thouri A, Ghrairi F, Houas Z, et al. Dichloroacetic acid-induced testicular toxicity in male rats and the protective effect of date fruit extract. *BMC Pharmacology and Toxicology*. 2017;18(1):1-9.

22. Bahmanpour S, PANJEH SM, Talaei T, Vojdani Z, POUST PA, Zareei S, et al.

features and adaptations to various forms of increased, or decreased neuromuscular activity. *International journal of neuroscience*. 2005;115(6):803-28.

31. Voogt P, Den Besten P, Kusters G, Messing M. Effects of cadmium and zinc on steroid metabolism and steroid level in the sea star *Asterias rubens* L. *Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Comparative Pharmacology*. 1987;86(1):83-9.

32. Kao M, Columbus DA, Suryawan A, Steinhoff-Wagner J, Hernandez-Garcia A, Nguyen HV, et al. Enteral β -hydroxy- β -methylbutyrate supplementation increases protein synthesis in skeletal muscle of neonatal pigs. *American Journal of Physiology-Endocrinology and Metabolism*. 2016;310(11):E1072-E84.

33. Torabimehr F, Kordi MR, Nouri R, Ai J, Bakhtiari Moghadam B, Shirian S. The Effect of Voluntary and Forced Exercise on the Expression Level of NCAM-PSA Protein in the Neuromuscular Junction of Soleus Muscle in a Mice Experimental Autoimmune Encephalomyelitis Model. *The Neuroscience Journal of Shefaye Khatam*. 2020:0-.

34. Fahim MA. Endurance exercise modulates neuromuscular junction of C57BL/6NNia aging mice. *Journal of applied physiology*. 1997;83(1):59-66.

35. Ciobica A, Popescu R, Haulica I, Bild W. Aspects regarding the neurobiology of psycho-affective functions. *Journal of Medical Biochemistry*. 2012;31(2):83-7.